

problemer også på landbrugsområdet og ikke mindst på landbrugsområdet.

Derfor har det været afgørende, at der kom hul på forhandlingerne, og det, der er sket i sommerens løb, er jo, at man faktisk har fået aftalt et sæt rammer for forhandlinger, og jeg synes, det er værd i den sammenhæng at bemærke, at der er enighed inden for rammen om, at forhandlingerne altså skal føre til en liberalisering af handel med landbrugsvarer, bl.a. også når det gælder eksportstøtte, den hjemlige landbrugsstøtte, markedsadgang og de særlige forhold vedrørende bomuld.

Det er aftalt, at eksportstøtten skal udfases. Det omfatter altså også EU's eksportstøtte, forsikringsordninger og eksport fra statshandelsvirksomheder, fødevarerhjælp, og samtidig er det aftalt, og det er det afgørende i relation til det forslag, som Enhedslisten har fremsat, at det altså også skal aftales en dato for, hvornår det skal ske på globalt plan.

Det er et gennembrud i hvert fald i forhandlingsreglerne, som skal føre til et resultat, hvis vi skal have succes ud af Doharunden.

Kl. 17.55

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at uanset al den kritik, vi kan rette mod EU-systemet, så har EU altså rent faktisk forsøgt at være frontløber. Det fik jeg bekræftet i går ved det møde, der foregår i de her dage med parlamentarikere ikke bare fra alle WTO-lande, men også fra en række andre lande.

Det kan godt være, at vi efter en snæver dansk betragtning ud fra vores utilfredshed med, at det ikke går stærkt nok med at reformere EU's landbrugsordninger, ikke synes, det er godt, men vi har altså rent faktisk fra en række af udviklingslandene tilkendegivelser om, at de egentlig oplever, at vi fra europæisk side trods alt er nogle af dem, der maser en smule på for at få et gennembrud på det her område.

Når vi ikke er tilhængere af beslutningsforslaget fra Enhedslisten, så er det simpelt hen, fordi hvis man ensidigt på forhånd giver op vedrørende eksportsubsidier, så gavner man ikke de ulande, man gerne vil gavne, men man gavner derimod de veludviklede landbrugsproducerende lande og de mellemkomstlande i den tredje verden, som har brug for et voldsomt pres også fra EU's side som led i de samlede forhandlinger. Derfor er der mere sund fornuft i med de regler, der gælder om, at intet er aftalt, før alt er aftalt, at vi sørger for, at vi har dette med, også som en pressionsmulighed over for nogle af de

andre store lande, som yder en massiv støtte, her ikke mindst USA.

Derfor afviser vi forslaget.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja tak. Der er lige korte bemærkninger. Først hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, der er sket et meget stort tilbageskridt i Socialdemokratiets holdning på det her område i forhold til tidligere debatter. Nu siger hr. Claus Larsen-Jensen, at man gerne vil presse på for at få en afvikling af eksportsubsidierne, men man skal endelig ikke melde en dato ud, for erved svækker man sin egen forhandlingsposition.

Jeg vil gerne bede om en forklaring på, hvorfor EU overhovedet skulle have noget igen for at afvikle sine eksportsubsidier i forhold til de fattige lande. Hvorfor kræver det ud fra en solidarisk, verdenssolidarisk, opfattelse af tingene, at man får modydelse for at holde op med at yde noget så urimeligt som eksportsubsidier, hvor man dumper en overskudsproduktion fra den rige verden på de fattige landes markeder? Hvorfor skal man efter socialdemokratisk opfattelse have noget igen for at holde op med det?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes, hr. Jørn Jespersen skal høre nøjagtigt, hvad det er jeg siger, for der er sådan set ingen holdningsmæssig uenighed i det, hr. Jørn Jespersen siger, og det, jeg siger.

Det er jo ikke rimeligt med de eksportsubsidier, der dumper og ødelægger ulandsmarkeder. Det, der er min pointe, er, at nogle af de andre store aktører, her ikke mindst USA, men også andre rige lande, som yder massiv økonomisk støtte til deres landbrugsproduktion, er dem, vi i virkeligheden gavner, hvis vi ensidigt med en dato kaster, havde jeg nær sagt, håndklædet i ringen.

Det, vi skal bruge det her til, er da at mase de andre til at indgå en aftale, som forpligter dem på samme måde som EU til at få afviklet eksportsubsidierne og andre af de støttestrukturer så hurtigt som overhovedet muligt.

Man kan sige, at det her selvfølgelig er en taktisk overvejelse, men jeg tror, det er meget klogt at følge det spor.